

Ἐφημερὶς ποῦ τὴν γράφει ὁ Σουρῆς.

Ἐκτον ἔτος τοῦτο εἶναι
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθῆναι.

Ἐτος χίλια ὀκτακόσα κι' ἑννενηντα... τί καλά!
περισσεύματα καὶ πλούτη μᾶς ἐπῆραν τὰ μῆλα.

Ὁ Ρωμῆς τὴν ἑβδομάδα — μόνο μιὰ φορά θὰ βγαίνει,
Κι' ὅταν ἔχω ἐξυπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει.
Συνδρομητὰς θὰ δέχωμαι — διότι τοὺς ἀνέχομαι,
μοναχὰ 'στὰς Ἐπαρχίας — καὶ 'στὸ Ἐξωτερικόν,
ἐπειδὴ καιροὺς πτωχείας — τρέχει τὸ Ἑλληνικόν.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο — φράγκα δώδεκα καὶ μόνο,

γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη — δεκαπέντε καὶ 'στὸ χέρι.
Ἄλλ' ἐδῶ συνδρομηταὶ — δὲν θὰ γίνονται ποτέ,
κι' ὅσα φύλλα κι' ἀνκρατῆς — δὲν περνᾷς συνδρομητῆς.
Κι' οὐτε θέλω νταραβέρι — μὲ κανένα κανονιέρη.
Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀποστέλλονται σ' ἐμέ.
Μὲς 'στῶν φόρων τὴν ἀντάρα — κι' ὁ Ρωμῆς μᾶς μιὰ δεκάρα

Τοῦ Μαρτίου δεκάτῃ ἑβδόμῃ,
Διαπύλια σκούζουν ἀκόμῃ.

Ποῦντος ἑννενηντα καὶ ὀκτακόσα τρία,
μὲ τοὺς Τούρκους πάλι νέα φασαρία.

Φεύγει ἕν' μας καρᾶδι
κι' ὁ «Ρωμῆς» γὰρ αὐτὸ ἀνάθει.

Φεύγει ὁ Μιαούλης, σχίζει τὰ νερά...
προσταγὴ μεγάλη ... ἔκανε φτερά.
Φεύγει ὁ Μιαούλης... ἔγινε μόλα λέσσα...
πάει μὲ τραγούδια 'στὸ Τσιρῖγο μέσα.
Ὅλοι μὲ λαχτάρω τρέχουν νὰ τὸν 'δοῦν...
γύρω 'στὰ πλευρά του Τρίτωνες περδοῦν.

Ἄλυσσοδεμένη στέκεται ἡ Κρήτη,
ὁ σπασμένος Τούρκος 'σήκωσε τὴ μύτη,
τὰ σαπόξυλά του 'στὰ νερά μας στέλλει,
δὲν ψηφᾷ τοὺς Φράγκους, κάνει ὅ,τι θέλει,
σχίζει σὲ κομμάτια ὅλα τὰ χαρτιά,
τὸν Χριστὸ μᾶς 'βρίζει, μᾶς βαρεῖ 'στ' αὐτιά.

Ὁ σπασμένος Τούρκος νόταις δὲν ψηφᾷ,
τὸ παλὸν σηκώνει τῆς Φατμῆς βραχί,
κι' ὅλος 'ξαπλωμένος σ' ἀπαλὸ σοφᾶ
πίνει γχιούλ σερμπέτι κι' ἀφθονο ραχί,
κι' ἄς τοῦ στέλλῃ νόταις ἡ σοφὴ Φραγκιά...
δὲν ἀξίζουν ὅλαις μιὰ Χανοὺμ γλυκειά.

Ἐνας βρωμοτούρκος, ἕνα σάπιο σῶμα,
μ' αἵματα ποτίζει διψασμένο χῶμα.
Ἐνας βρωμοτούρκος, μιὰ σαποκοιλιά,
ὁποῦ χαυνωμένος 'στοὺς σοφάδες γέρνει,
βάζει 'στὸ λαιμὸ μας ἄτιμη θηλειά
κι' ἀπ' ὀπίσω σκλάβους ἕως τώρα σέρνει.

Ἐνας βρωμοτούρκος, ἄψυχο κουφάρι,
ποῦ μὲ βόγγο βγαίνει τὸ 'στερνὸ του χνώτο,
στέκεται ὀλόρθος μὲ μισὸ ποδάρη
καὶ μᾶς ρίχνει 'πίσω 'στὸν καιρὸ τὸν πρῶτο.
Ἐξω πιά ἡ πέναις, ἔξω πιά ἡ νόταις,
ἡ σκυφταῖς μετάνοιαις κι' ἡ ντροπαῖς ἡ πρώταις.

Φεύγει ὁ Μιαούλης... μιὰ του κανονιά
ἄς 'ξυπνήσῃ λίγο τὸν νεκρὸ φονιά.
Ἐγὼ μόλα λέσσα... κλαῖν οἱ μαῦροὶ δοῦλοι...
ἔβγ' ἀπὸ τὸ κῦμα, Δόξα τοῦ Μιαούλη...
ἡ καρδιαῖς φτερόνουν, ὁ δαυλὸς ἀνάθει...
ὁ Σταυρὸς μαζί σου, ζηλευτὸ καρᾶδι.

Καὶ ἄλλαι πάλιν σοδοχαὶ
 ὅσων Κωνσταντίνον προσφοραί.

Ἀγαπητὲ Διάδοχε τοῦ θρόνου τῶν Ἑλλήνων,
 μαθὼν πῶς ἔρως μουσικὸς σὰς ἐφλεξε πολὺς,
 Σὰς στέλλω ἓνα τέλειον καθ' ὅλα μανδολίνον,
 ὅπως μ' αὐτὸ διέρχῃς τὰς ὥρας τῆς σχολῆς.
 Ἐλπίζω πῶς τὸ δῶρόν μου θὰ τὸ δεχθῇτε χαίρων
 μένω θεράπων ταπεινός... ὁ Μούρτζινος ὁ γέρον.

Ἀγαπητὲ Διάδοχε, μαθὼν μετὰ χαρᾶς
 πῶς πληγὴς δίχως ὄργανα καὶ μαρσμός σὰς πιάνει,
 κι' ἐγὼ τὸ μόνο μου βιολὶ σὰς στέλλω ὁ φουκαρᾶς...
 ὁ Γιθανίκος, βιολιτζῆς, ποῦ παίζει ἴσθι Γερᾶνι.

Κιθάραν εἰκοσάχορδον, Διάδοχε, Σὰς στέλλει
 ὁ Εὐντας ὁ διδάσκαλος καὶ πρῶτος εἰς τὰ μέλη.

Σὰς στέλλω τὴν κιθάραν μου, Διάδοχε τοῦ θρόνου,
 κι' ἐλπίζω νὰ τὴν παίζετε ἐντὸς ὀλίγου χρόνου
 πρὸς δόξαν καὶ τοῦ γένους σας καὶ ὅλης μας τῆς φά-
 ὁ πρῶτιστος κιθαρωδὸς Ἀνδρέας Νικολάρας. [ρας...

Μαθὼν πῶς πάθος ἔχετε ἴσθι μουσικὴν μεγάλην
 Σὰς στέλλω τὴν κιθάραν μου κι' ἐγὼ μετὰ τῶν ἄλλων,
 ποῦ ἴσθι πλευρό μου πάντοτε τὴν ἔχω σὰν παιδί μου...
 ὁ Ἀχιλλεὺς ὁ Γέροντας, ὁ Σύμβουλος τοῦ Δήμου.

Δεχθῆτε, Ὑψηλότατε, ὡς ταπεινὸν τι δῶρον
 κι' ἓνα περίφημο βιολὶ ἀπὸ τὸν Μπεκατόρον.

Δεχθῆτε κι' ἄλλο δεύτερον ἀπὸ τὸν νέον Ρόδιον
 καὶ τῶν ποδῶν Σας οἱ ἐχθροὶ ἄς γίνουν ὑποπόδιον.

Οὐδεμιᾶς φειδόμενος θυσίας καὶ δαπάνης
 Σὰς στέλλει ἓνα τοῦ βιολὶ καὶ ὁ Ἀνεμογιάννης.

Ἀν καὶ δὲν ἔχω τὴν τιμὴν ποσὺς νὰ Σας γνωρίζω,
 ἐν τούτοις φουσαρμόνικαν μεγάλην Σας χαρίζω,
 καὶ εἴθε νὰ τὴν παίζετε καλλίτερον ἀπὸ μένα...
 ἓνας στραβός, ποῦ τραγουδεῖ ἴσθι δρόμους ὀλοένα.

Ἀγαπητὲ Διάδοχε, Σὰς στέλλονται ὡς δῶρα
 δῶδ πίφερα, δῶδ φλάουτα, καὶ μία κλαπαδόρα,
 νὰ τὰ σπουδάσετε κι' αὐτὰ μετὰ τῆς Πριγκηπίσσης...
 ὁ μουσικὸς ὁ Καίσαρης κι' ὁ Σάιλερ ἐπίσης.

Σὰς στέλλω τὸ ὄργανό μου νὰ παίζετε Τραβιάτα...
 μιὰ Ἰταλὶς, ποῦ τριγυρνᾷ ἴσθι μιὰ καὶ ἄλλη στράτα.

Χωρὶς νὰ θέλω ἀπὸ Σας, Διάδοχε, λεφτό,
 Σὰς στέλλω ἓνα μου βιολὶ καὶ μὲ δοξάρι πρῶτης
 Σάντα Λουτσία κάποτε νὰ παίζετε μ' αὐτό...
 Μαρῖνος ὁ πασίγνωστος, τοῦ Κρίσπη πατριώτης.

Ἐπιθυμῶν νὰ συνδεθῇ μαζί Σας τὸνομά μου,
 δῶδ προθύμως πρὸς Ὑμᾶς ἀπὸ αὐτὴν τὴν ὥραν
 ὅσα πωλοῦνται ὄργανα εἰς τὸ Κατάστημά μου...
 ὁ μουσικὸς Βελούδιος, γνωστὸς εἰς πᾶσαν χώραν.

Ἀν θέλετε, Διάδοχε, νὰ μάθετε καντάδες,
 δεχθῆτε τὰς κιθάρας μας... δῶδ τρεῖς φραγκορραφάδες.

Σοῦ στέλλω τὴν φλογέρα μου νὰ παίζεις μὲ γλυκάδα
 ἓνας τσοπάνης Ἰσέλιγκας ἀπὸ τὴν Μανωλάδα.

Σὰς στέλλω ἓνα ταμπουρά κι' ἐγὼ μὲ τὰ ἐπίλοιπα
 ἓνας κουτσὸς ποῦ κάθεται κοντὰ ἴσθι Ἀγιο Φίλιππο.

Μιὰ γκαϊδα ἴσθι Διάδοχον χαρίζομεν νὰ παίζῃ...
 αὐτὰ καὶ μένουν ταπεινῶς καμπόσοι Καλαβρέζοι.

Κι' ἐγὼ δῶδ βιολοντσέλα μου, Διάδοχε, σὰς στέλλω
 Γουίντα Ἰλλουστρίσιμο μαέστρο ντὶ καρτέλο.

Ἀν θέλετε, Διάδοχε, μὲ ἄλλην μουσικὴν
 ἐκ περισσοῦ ν' ἀκούσετε κι' ὀλίγην φαλτικὴν,
 φαλτῆρι σὰς προσφέρομεν νὰ μάθετε χαβᾶ...
 οἱ φάλται οἱ τῆς Βλασσαρούς καὶ οἱ τοῦ Ραγκαβᾶ.

Ἀφοῦ Σας στέλλει ὄργανα ὁ κάθε πατριώτης,
 Σὰς στέλλει τὸ σουραῦλι τοῦ κι' ἓνας νταῆς Πλακιώτης.

Ἀν θέλετε καὶ ὄργανα νὰ μάθετε ἀλλοιωτικά
 Σὰς στέλλομε καὶ κάμποσα μπουζούκια Σκαρπαθιώται
 κι' οἱ κόποι Σας πιστεύομε πῶς δὲν θὰ πᾶνε ἀδικα...
 δῶδ Σκαρπαθιώταις τσοῦσηδες ἀπὸ τὰ Πιθαράδικα.

Μιὰ καραμουζα λάβετε κι' ἓνα νταούλι πρῶτης...
 ἓνας ἀντάμης τοῦ ψυρρή, τοῦ θρόνου θιασώτης.

Ἀν θέλετε νὰ Σας περνοῦν εὐχάριστα αἱ ὥραι
 καὶ νὰ μὴ βγαίνῃ ἄνθρωπος μαζί Σας ἴσθι μινόρε,
 προσφέρονται διδάσκαλοι νὰ γίνουν ταπεινοὶ
 τρεῖς Κεφαλλῆνες Κόντηδες καὶ τρεῖς Ζαχυνθινοί.

Κι' ἐγὼ, σεπτὲ Διάδοχε, Σὰς στέλλω ἓνα ντέφι
 νὰ τὸ βαρῆτε κάποτε σὰν ἔρχεσθε ἴσθι κέφι
 κι' ἄς εἶναι καὶ ἀπάνω μου τῆς σκέπης Σας ἡ χάρις...
 ἓνας ποῦ τῆς Ἀπόκρηαις ἐβγήκε γκαμηλιάρης.

Δεχθῆτε δύο σάλπιγγας μεγάλης ἱστορίας...
 δῶδ σαλπικταὶ τοῦ πεζικοῦ καὶ τῆς καββαλαρίας.

Ἐνα ταμπουρλο πρὸς Ὑμᾶς καὶ μιὰ γράν κάσσα στέλλει
 ἓνας παλῆς Ταμπουρ-Μαζόρ, τῶν δούλων Σας κοπέλι.

Κι' ἐγὼ Σας στέλλω πρόθυμος ἓνα μικρὸ μου πιάνο...
 ὁ Λαμπελαί, προφέσσοντας καὶ μὲ τὸ παραπάνω.

Σὰς στέλλω μιὰν πόλκαν μου ἐκ τῶν σκιρικωτάτων...
 Δαμέντος, ὁ διδάσκαλος μαθητριῶν ἀφράτων.

Διάλε τὰ ἀποθαμένοι μας καὶ τῇ ἀπομεινάροι
 ἐφώναξα ὁ ἄμιρος μὲς ἴσθι χαρὰ ποῦ πῆρα,
 καὶ στέλλει ἓνα ὄργανο ἴσθι ἄξιον παλληκαρί
 καὶ ὁ μαέστρος Μανωλῖος, ὁποῦ βαρεῖ τὴ λύρα.

Ἐκ μέρους μου Σας στέλλεται καὶ μία μπασαβόλα...
 ὁ Νικοσίας, μουσικὸς, ὁποῦ βαρεῖ ἀπ' ὅλα.

Ἀν θέλῃ, ὅπως ἤκουσα, Διάδοχε κλεινέ,
 νὰ μάθῃ κι' ἡ Πριγκηπίσσα ὀλίγον ἄμανέ,
 εἰς τὸ Παλάτι ἔρχεται ἀμέσως ἡ Ἑλένη,
 ἡ σεβνταλίδισσα Σμυρνιά, ποῦ κόσμο ξετρελλαίνει.

Κι' ἐγὼ συνθέσεις μουσικὰς, Διάδοχε, Σὰς στέλλω...
 ὁ Πολυκράτης ὁ πολὺς, ποῦ παίζει βιολοντσέλο.

Ἀν θέλετε βαρύτονος νὰ γίνετε σωστὸς
 ἐμένα νὰ φωνάζετε... ὁ Ρῶκ, παντοῦ γνωστός.

Ἀν θέλῃ κι' ἡ Πριγκηπίσσα νὰ μάθῃ μουσικὴν,
 τούτεστι τὴν ἐνόργανον καὶ τὴν φωνητικὴν,
 ὡς πρὸς αὐτὸ διδάσκαλοι προσφέροντ' ἐφθνὰ
 ἡ Παντελίδου ἡ Σειρὴν καὶ ἡ Ἀγγλὶς Πανᾶ.

Ἀν θέλετε τῆς μουσικῆς μικρὰς λεπτομερείας
 πάρτε τὸν Γιανναρόπουλον τὸν τῆς Ἀλεξανδρείας.

Ἀν θέλετε Γιαννιώτικο νὰ μάθετε χαβᾶ
 ἓνας Γιαννιώτης ἔρχεται, ὁποῦ πουλεῖ χαλβᾶ.

Ἀν καὶ τραγούδια θέλετε Ἀλβανικῆς ποιήσεως,
 τὸ ἔρδε Λάζαρε περδὲ κι' ἄλλα τοιαύτης φύσεως,
 ὑπόσχομαι ὀργήγορα μ' ἐμένα νὰ τὰ μάθετε...
 ἓνας παλῆς Κουτσόβλαχος, ποῦ ἴσθι Μενίδι κάθεται.

Ἀν θέλετε καὶ Τηνιακά, εἶσαι παππᾶς γιὰ πλᾶρι,
 πάρετ' ἐμένα τὸν Μαθιό, τὸν Τηνιακὸ τσαγκάρη.

Ἀν θέλετε καὶ τοῦ χοροῦ τραγούδια ἓνα κι' ἓνα,
 ἀλέγρα ὅλων τῶν Νησιῶν καὶ ἀνακατωμένα,
 σαράντα δῶδ Ἀμοριανοὶ ἴσθι γαῖδαρο καββάλα,
 ἀμὴν ἀμὴν τσαὶ πάλ' ἀμὴν τσαὶ κόντρ' ἀμὴν τσαὶ ἄλλα,
 τσαὶ ὅσα φάλλει ὁ Μωριάς τσ' ἡ Ρούμελη τσαὶ ἡ Πείρος,
 προσφέρειτ' ἓνας καίξης, τραγουδιστὴς πολὺπειρος.

Ἀν θέλετε νὰ μάθετε τί γίνεται κι' ὁ μῦθος
 ἐκείνης τῆς σκορδόπιστης, τῆς θειᾶς μας τῆς Κοντύλως,
 ἐγὼ γιὰ τ' Ἀθηναίικα τὸν δάσκαλο σὰς κάνω...
 εἰς Γκαγκαρέος σαμαρτζῆς ἀπὸ τὴν Πλάκ' ἀπάνω.

Ἀν θέλετε καὶ Κρητικά, τὸ ποῦρι ποῦρι ποῦρι,
 ἔχεις δεδιμ τσαὶ ὠμορφιά τσαὶ κούτελο τσαὶ μούρη,
 τὸν δόλιο Ἐρωτόκριτο τσαὶ τὸν Καραμανίτη,
 ἓνας βρακᾶς προσφέρεται, ποῦ ἔξῃς ἴσθι Κρήτη.

Ἀν θέλετε καὶ σαμπαὶ νὰ εἶναι ἄντε ντὲ
 ἓνας Πολίτης ἔρχεται, ποῦ εἶχε μπεγλιαντέ.

Ἀν θέλετε καὶ κλέφτικα τῶν παλαιῶν καὶ νέων,
 τῆς ἀμαρτίας δηλαδὴ τῶν Κολοκοτρωναίων,
 ποῦχουν τὰ σῆμα τὰ πολλὰ, τῆς ἀσημένιας πάλαις,
 κι' ἀκόμη μὲς ἴσθι Ἐκκλησιᾶ πηγαίνουν μὲ καβάλ-
 ἔρχομ' ἐγὼ μπαλωματῆς ἀπὸ τὴν Δημητσάνα, [λαιο,
 ποῦ ὅλη μέρα τριγυρνᾷ ἴσθι γειτονιᾶς παγᾶνα.

Ἀν θέλετε καὶ Χιώτικα, πῶς ἴσθι γαλὸ, καντή,
 μιὰ Νεραντζούλα ἡ πλενε, μιὰ κόρη φουντωτή,
 κι' ἐκεῖ ποῦ ἡ πλενε — ἡ βού! — κοντὰ ἴσθι περιγιάλι,
 ἀγέρας φύσηξε — οὐγού! — ὡς εἶδος μαϊστράλι,
 κι' ἡ φάνηκε ἡ ἄντζα τῆς καὶ ὁ ἀστράγαλός τῆς,
 τὰ ξέρεῖ ὁ μισὲ Τζαννῆς, τῆς Μιχαλοῦς χρῶστης.

Ἀν θέλετε, Διάδοχε, πρὸς κόσμον τῆς Αὐλῆς
 νὰ μάθετε καὶ μερικά ἐκ τῆς Ἀνατολῆς,
 Τὲ ν' ἀρχινῶ αἱ δουδοὺμ
 νὰ σὲ παίνεσω αἱ κουζούμ,
 ντουτοῦμ μ' ἰψήνει ὁ σεβντάς,
 καντῆ, γιατί ντὲ νταγιαντάς,
 θὰ τὰ σπουδάσετε κι' αὐτὰ χωρὶς κανένα κόπο
 τὸν Χατζὴ Σάββ' ἂν πάρετ', Ἀγ Βασίλη τόπο.

Κι' ἐγὼ τὰ μουσικώτατα μαθὼν αἰσθηματὰ σας
 ἀμέσως εὐαχάριστα τοῦ ἔθνους μας τὴν μόραν,
 ἐφ' ὃ καὶ στέλλω σήμερον ἴσθι Ὑψηλότητά σας
 τὴν πάλαι ἄρπαν τοῦ Δαυὶδ καὶ τοῦ στραβοῦ τὴν λύραν.

Ἐνῶ δὲ Σεῖς θὰ παίζετε πρὸς γενικὴν χαρὰν
καὶ θὰ ἐκμηδενίζονται τῶν Τούρκων αἱ πλεκτάναι,
ὁ περιούσιος λαὸς θὰ παίζη ταμπουράν·
«Καραϊσκάκη Ἀρχηγὲ καὶ πρῶτε καπετάνε.»

Ἄς ἔχῃ δόξαν καὶ τιμὴν ἢ νεαρὰ πορφύρα,
κί' ὅπως ἐμάγευε τὸ πᾶν ἢ τοῦ Ὀρφέως λύρα
καὶ δι' ἐκείνης ἄψυχοι συνεκινούντο λίθοι
θὰ ἡμερώσετε καὶ Σεῖς τὰ τῶν Ἑλλήνων πλήθη,
καὶ τροπαιοῦχοις θ' ἄρετε κατὰ βαρβάρων νίκας
καὶ θὰ ἐλευθερώσετε τὰς τῶν προγόνων θήκας.
Σπουδάσετε πᾶν ὄργανον, Διάδοχε μεγάλε,
κί' ἄς ἐκπλαγῇ ἐμβρόντητος ἢ τῶν ἀμούσων ποίμνη,
ἐγὼ δὲ ψάλλω πρὸ Ὑμῶν ὡς ὁ Δαυὶδ τὸ πάλαι
τοῦ Βασιλέως τοῦ Σαοὺλ τὰ τρόπαια ἐξύμνει.

Αὐτὰ ἐλπίζων σταματῶ καὶ μένω Φασουλῆς,
διδάσκαλος τοῦ ταμπουρά καὶ δούλος τῆς Αὐλῆς.

Δρὸ 'στὸ λάδι, τρεῖς 'στὸ ξύδι,
κί' ἄλλο 'ξαφνικὸ τ' ἐξείδι.

Μᾶς φεύγει κί' ἡ Βασίλισσα ἢ Μεγαλειοτάτη,
πάει τῆς Ἀλεξάνδρας τῆς νὰ δῇ τὰ γεννητούρια,
καὶ ἀπ' ὀπίσω τρέχοντας κί' ἐμεῖς καὶ τὸ Παλάτι
τῆς λέμε Κατευόδιο τῆς μ' εὐχαῖς καὶ με σαντούρια.

Ἀγόρι τῆς εὐχόμεθα σωστὸ νὰ γεννηθῇ
κί' ἁγίου Ρώσου ὄνομα εἰς τοῦτο νὰ δοθῇ,
εὐχόμεθα ἢ θάλασσα νὰ μὴ μᾶς τὴν πειράξῃ
κί' ἂν 'στοῦ Βοσπόρου τὰ νερά 'στὸ γυρισμὸ ἀράξῃ,
νὰ εὖρη, ὅπως κί' ἄλλοτε, ὑποδοχὴν μεγάλην,
ὁ δὲ Χαμίτ ὁ Χαζρετλοῦ νὰ τῆς προσφέρῃ πάλιν
διάφορα ὀπωρικά, κορόμηλα καὶ τζάνερα,
τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀγάπης τοῦ σημεῖα ὀλοφάνερα.

Καὶ ὀλέγαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Σαυτὸν βοήθει, σύγγραμμα τοῦ Σμάις γλαφυρόν,
τὰ μάλιστα κατάλληλον εἰς τοῦτον τὸν καιρόν,
μὲ κάλλος, μὲ κομψότητα, μὲ τόσα νέα πράγματα,
μὲ σοφωτάτας συμβουλὰς κί' ὠφέλιμα διδάγματα.
Αὐτὸ δὲ τὸ πολύτιμον βιβλίον, συμπολιταί,
εἰς τῆς Ἑστίας τὸ γνωστὸν Κατάστημα πωλεῖται.
Ἀλλὰ τὰ μελετήματα τοῦ Βάλβη τὰ ποικίλα,
ὅπου ὀκτὼ χαρίεντα θ' ἀποτελέσουν φύλλα,
ἐντὸς μικροῦ ἐκδίδονται δαπάναις Κοντογόνῃ,
ἢ δὲ τιμὴ τῶν διδραχμῶν... εἶπα πολλὰ καὶ σώνει.
Καὶ τοῦ Πολίτου ἔπειτα τὸ μέγα Λεξικόν,

μὲ ἄλλους λόγους τὸ πολὺ Ἐγκυκλοπαιδικόν,
τὸ εἰκοστὸν καὶ ὄγδοον ἐξέδωκε φυλλάδιον
καὶ εἰς αὐτὸ εὐρύτατον ἀνοίγεται τὸ στάδιον.
Τοῦ Μηλιαράκη ἐν αὐτῷ σπουδαία πραγματεία
καὶ ἄρθρα καὶ ὀνόματα πολλὰ τε καὶ παντοῖα.
Ἄλλ' ὅμως καὶ ὁ Προμηθεύς, τὸ Περιοδικόν,
τὰ μᾶλα περισπούδαστον κί' ἐπιστημονικόν,
μεγάλῃς δεξιώσεως κί' ὑποδοχῆς τυγχάνει
καὶ ὅστις τοῦτο μελετᾷ ποτέ του δὲν τὰ χάνει.
Οὐ μὴν πιστεύετε κί' ἐμὲ τὸν ταπεινὸν σας δούλον
πῶς καὶ ἡ Θέμις ἢ γνωστὴ τῶν δρῶν Ἀγγελοπούλων
θὰ ὠφελήσῃ οὐ σμικρὸν τὸν κόσμον τῆς Ἑλλάδος
καὶ δι' αὐτῆς θὰ φωτισθῇ τῶν δικαστῶν ὁ κλάδος.
Περὶ αὐτῆς καὶ ἄλλοτε θὰ εἰπῶμεν πολλάκις...
ἐν τούτοις ὁ Κυνουριεύς, ὁ Γιάγκος Παντελάκης,
νέος πολὺ δραστήριος, λεβέντης ζηλευτός,
διδάκτωρ τῆς Ἰατρικῆς ἐγένετο κί' αὐτός,
κί' ὡς ἀμοιβὴν τῶν κόπων τοῦ λίαν καλῶς ἐπῆρε
κί' ἀμέσως τοῦ ἡνοίχθησαν αἱ τῶν ἀρρώστων θύραι.
Ἄλλ' ὅμως καὶ γαμήλιον ἄς ψάλλωμεν τραγοῦδι...
ἢ προσφιλὲς ἀνεψιᾷ τοῦ βουλευτοῦ Σκουλούδη,
ποῦ μοῦδωσε τὸ φράκο του νὰ τρέχω 'στὸς χοροὺς
καθόσον εὐρισκόμεθα εἰς δυστυχεῖς καιροὺς,
ἢ Ἑλλ' ἢ χαριτόβρυτος ἢ τοῦ Ἀθηνογένους
ἡραβωνίσθη κατ' αὐτὰς ἐν μέσ' ὀλίγων φίλων
μὲ τὸν Μισοῦλην τὸν γνωστὸν ἐκ τοῦ ἀρίστου γένους
κί' ἐχάρη ὅλων τῶν νυμφῶν καὶ τῶν γαμβρῶν τὸ φίλον.
Μὰ δὲν ἀξίζει τίποτα ἢ ἀκριβὴ τῆς προῖκα
ὅσον ἢ χάρις ἢ σεμνὴ καὶ ἢ πολλὴ τῆς γλύκα.
Καὶ νῦν εὐχόμενοι κί' ἐμεῖς ἀνέφελον γαλήνην
ἄς ἴδωμεν τὸ θαυμαστὸν «Ταξείδι 'στὴν Σελήνην».
Καλαποθάκης ὁ δεινὸς πρὸς τὰ ἐκεῖ μᾶς φέρει
μὲ ἄλλας Ἀττικώτατον καὶ ἀρκετὸν πιπέρι.
Τι πράγματα περιέργα καὶ ὄντως θαυμαστά!...
ἰδιαίτερος ὁ Ρωμῆος παντοῦ τὸ συνιστᾷ.
Μὰ καὶ τὰ Λόγια τῆς Καρδιᾶς τοῦ Κωνσταντίνου Μάνου
τὰ θεωρῶ ἀντάξια ποιητικοῦ στεφάνου.
Οἱ στίχοι τοῦ μελίρρυτοι, μεστοὶ ζωῆς καὶ σφρίγους...
νομίζω νέους ὡς αὐτὸν πῶς ἔχομεν ὀλίγους.

Καὶ μιὰ ξεχωριστὴ
καὶ πρὸ καιροῦ γνωστή.

Φωκόλ, γραβάταις διαλεκταῖς, διάφορα καπέλα
τοῦ Λίνκολν, Μπέννετ καὶ Λαβίλλ, ποῦ εἶναι μιὰ τρέλλα
ρεπούμπλικαις ἀντάμικαις, μπαστούνια, μανικέτιζ,
στολίδεα ὅλων τῶν εἰδῶν καὶ ἄλλα καμπαέτιζ,
ὅλα τῆς ὥρας πράγματα καὶ ἀληθῶς ὠραῖα,
πωλοῦνται εἰς τὸ μαγαζὶ Βασίλη τοῦ Κασδόνη,
ὅπου εὐρίσκεται κοντὰ εἰς τὴν Καπνικαρέα,
κί' ἄς τρέξῃ μὲ τὰ τέσσερα τὸ κάθε κουφιδόνι.

Ὁ Ρωμῆος γνωστὸν σᾶς κάνω — πῶς 'στὸ σπῆτί μου ἀνέβη,
'στὴν Νεάπολιν ἀπάνω — κί' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ ξενοδοχεῖον Εὐδῆ, — δρῶ 'στὸ λέδι τρεῖς 'στὸ ξύδι,

μὲ Χημεῖον, μὲ μιὰ μάνδρα, — μὲ μεγάλ' οἰκοδομή,
καὶ μιὰ χίρα δέχως ἄνδρα, — ποῦταν ἄλλοτε μαμμή.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Κορίννης» τῆς καλῆς, ὁδὸς τοῦ Προαστείου κονιορτὸς πολὺς.